

hvoraf 3 fra Kjøbstæderne, eller 11, hvoraf 4 fra Kjøbstæderne, altsaa Kjøbstædernes Medlemsantal stiger i Forhold til samtlige Medlemmers Antal. Det forekommer mig, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at naar et Amt, paa Grund af sin Folkemængde og sin Udstrækning, kunde gjøre Forbring paa et større Antal Medlemmer i Amtsrådet, saa maatte dermed staae i Forbindelse, at Kjøbstæderne ogsaa havde en forholdsvis større Vigtighed i Amtet, men det er slet ikke Tilfældet; i et af vore meest udstrakte og folkerigste Amter, nemlig Hjørring Amt, ere saaledes Kjøbstæderne forholdsvis mindst betydelige. Jeg vil kun endnu omtale, at det ogsaa er min Mening, som det allerede tidligere er blevet udtalt, at Lovforslaget, som det nu foreligger, indeholder for mange Bestemmelser, navnlig om Regnskabsvæsenet, som ikke burde staae i nogen Lov; disse Bestemmelser bør maaskee heller ikke staae i en Vedtægt, men i ethvert Tilfælde bør de kun staae i en Vedtægt, for at de lettere kunne forandres og indrettes forskjelligt efter de forskellige Forhold, som Tidernes Arav maatte medføre.

J. N. Hansen: Idet jeg i den foreliggende Sag kommer til at udtale mig særligt mod den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), skal jeg begynde med at beklage den store Misforstaaelse, hvori en æret Rigsdagsmand fra Thyen (Fallefen) har gjort sig skyldig med Hensyn til nogle Ytringer af ham; den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds har imidlertid selv for sit Vedkommende oplyst, hvad han sagde, og det er ganske vist, at det var det, han havde sagt, saa at naar den anden ærede Rigsdagsmand (Fallefen) derved er kommen i Bevægelse, saa maa det vistnok komme deraf, at han ikke har hørt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds sagde. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds og jeg staae i een Henseende altid meget forskjelligt; han lægger nemlig ikke synderlig Vægt paa Formerne, det er ham ligegyldigt; hvorledes Formerne for det offentlige Liv ere indrettede; han var f. Ex. meget imod § 100 i Grundloven, idet han meente,

at Grundloven maatte kunne forandres ligesaa let som enhver anden Lov; — han holder paa, at det er Livet alene, hvorpaa det kommer an, og at Formerne, hvoriunder det skal virke, er noget Underordnet. Jeg kan ikke være enig med ham i dette Punkt, og det er fra den Side, han tog den foreliggende Sag, idet han yttrede: „det kan være, at Loven kan have sine Mangler; men vi skulle alligevel tage den, thi naar der i Amtsrådet sidder en eneste kraftig, bestemt, villiefast Mand, kan han under hvilkesomhelst Former sætte sin Villie igjennem.“ Jeg siger: det holder ikke Stik; jeg vilde ikke engang troe, det holdt fuldkommen Stik, dersom alle Beboerne i hele Landet være ganske som den ærede Rigsdagsmand, ligesaa kraftige, ligesaa selvstændige, ligesaa virksomme, ligesaa uegenlyttige, selv da vilde det ikke engang tilfulde holde Stik; men naar man bliver i den virkelige Verden og tager Menneskene, som de ere, saa gaaer det ikke an med Egegholdighed at betragte de Former, under hvilke man vil bestemme, at det offentlige Liv skal udvikle sig, i den Tro, at en enkelt kraftig Mand alligevel kan opnaae det, han anseer for det Rigtige. Den ærede Rigsdagsmand staaer efter sin hele Natur og Landsretning saa høit, at han næsten i enhver Sag mere seer paa den videreliggende Fremtid end paa det, der ligger nærmest, og det gjør, at han siger: Din Udviklingen til det Måal, hvortil jeg skal stræbe, bliver noget længere eller noget kortere, det seer jeg ikke saameget paa; er der Kraft i Befolkningen, er der Villiesfasthed og Charakteerfasthed tilstede, saa vilde vi komme til Maalet, og det trøster jeg mig med. Jeg mener, at man ikke saaledes kan slaae sig til Ro, fordi man, under uheldige Former, engang i en følgende Tid kan naae det Samme, som man vilde kunne naae hurtigere, naar Formerne for Udviklingen vare heldigere. Jeg mener heller ikke, at man skal gaae saaledes op i den fjernere liggende Fremtid, at man derover mindre seer paa det Nuværende og paa, hvorledes, under hvilke Former, den nuværende Slægt udvikler sig. Det er denne forskjellige Betragtningssaaade, der, saavidt jeg kan see, forarsager, at den ærede Rigsdagsmand og jeg i denne Sag staae paa et forskjelligt Standpunkt, og at han ikke seer